

การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง สำหรับตำรวจท่องเที่ยวในเขตอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

The development of learning media for English communication in real-life
situations for the Tourist Police in Ayutthaya Historical Park

จรรย์ อ่อนขาว^{1*}

Jaran Onkao^{1*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงสำหรับตำรวจท่องเที่ยวพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงสำหรับตำรวจท่องเที่ยวพระนครศรีอยุธยา 3) เพื่อทดลองใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงสำหรับตำรวจท่องเที่ยวพระนครศรีอยุธยา และ 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของสื่อการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงสำหรับตำรวจท่องเที่ยวพระนครศรีอยุธยา ระหว่างก่อนและหลังใช้สื่อ โดยทดลองกับกลุ่มประชากรทั้งหมด 19 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต สื่อการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเชื่อมั่น 0.79 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าคะแนนพัฒนาการ โดยผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลพื้นฐาน พบว่าทักษะที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการมากที่สุดคือการพูดภาษาอังกฤษ เนื้อหาที่ต้องการ คือ การทักทายและเสนอความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การบอกทิศทาง และสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนรูปแบบการเรียนที่ต้องการส่วนใหญ่ พบว่า ไม่ต้องการเรียนไวยากรณ์ ไม่ต้องการเรียนในห้องเรียนและไม่ต้องการเรียนหลังเวลาเรียนหรือวันหยุด แต่ต้องการเรียนเน้นปฏิบัติและมีคู่มือการเรียน
2. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้มีเนื้อหา 4 บท 1) การทักทายและการเสนอความช่วยเหลือ 2) การให้คำแนะนำ 3) การบอกทิศทาง และ 4) สถานที่ท่องเที่ยวพระนครศรีอยุธยา โดยเนื้อหาเหล่านี้สอนด้วยกิจกรรมในสถานการณ์จริง
3. การทดลองใช้สื่อการเรียนรู้โดยการสังเกต พบว่า ผู้เรียนทั้งหมดมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนอย่างเห็นได้ชัด
4. ผลสัมฤทธิ์การใช้สื่อการเรียนรู้ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 18.53 ก่อนเรียน เท่ากับ 14.84 และมีคะแนนพัฒนาการเรียน เท่ากับ 67.16

คำสำคัญ: การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ตำรวจท่องเที่ยว

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พระนครศรีอยุธยา 13000

¹ Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Suvanabhumi, Phra Nakhon Si Ayutthaya 13000

* Corresponding author. E-mail: akedee0@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were 1) to study fundamental data on learning media development for communication in English in real-life situations for Ayutthaya Tourist Police, 2) to develop the learning media for English in real-life situations for Ayutthaya Tourist Police, 3) to implement the learning media for English in real-life situations for Ayutthaya Tourist Police, and 4) to measure and evaluate the effectiveness of the learning media for English in real-life situations for Ayutthaya Tourist Police. The population was 19. The research instruments were interview, participation observation, learning media, and an achievement test with reliability at 0.79. The data were analyzed using mean, standard deviation and growth score. The results were as follows.

1. The fundamental data investigation revealed that the most required skill was speaking English. The contents required were greetings and offering help, giving advice and, giving directions and tourist attractions in Ayutthaya. The most required methods were not by studying grammar rules, learning in a classroom, and taking class after their working hours or in their free time, but by practicing in real life situations with a training manual.

2. The development of learning media consisted of 4 chapters 1) Greetings and offering help 2) Giving advice 3) Giving directions and 4) Tourist attractions in Ayutthaya, in which the content is taught in real-life activities.

3. The results of learning media revealed that the learners were all very interested and actively involved in English conversation in real-life activities.

4. The study revealed that after using the learning media, the learners' growth scores were 67.16 with mean = 18.53, higher than before using the learning media, in which the mean = 14.84.

Keywords: development of learning media, tourist police

บทนำ

ประเทศไทยมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้ได้ส่งผลถึงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาชมสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ้างอิงจากสถิตินักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2558 มีมากถึง 1,805,498 คน (National Statistical Office, 2017) ปี 2559 มีตัวเลข 1,850,928 คน และในปี 2560 มีจำนวนมากถึง 1,947,988 คน (National Statistical Office Ayutthaya, 2019) แนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวยังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี เมื่อมีจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้น การป้องกันรักษาความปลอดภัย และให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ซึ่งผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ดังกล่าวก็คือ ตำรวจท่องเที่ยว โดยลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจท่องเที่ยวเปรียบเสมือนการเป็นเจ้าบ้าน ถ้าเป็นเจ้าบ้านที่ดีก็จะสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติกลับมาท่องเที่ยวเมืองไทยอีกครั้ง

แต่ในขณะเดียวกันปัญหาความไม่ปลอดภัยต่างๆ เกิดขึ้น ได้ส่งผลกระทบต่องานตำรวจท่องเที่ยว โดยมีงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของตำรวจท่องเที่ยวในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น Eiamtush (2014) กล่าวในงานวิจัยว่า ข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ซึ่งจะเป็นปัญหาเมื่อเข้าสู่ประชาคม

อาเซียน เพราะตำรวจจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการประสานงานเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยประเด็นนี้สอดคล้องกับงานบริการวิชาการที่ผู้วิจัยเคยบริการวิชาการให้แก่ตำรวจจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าตำรวจส่วนใหญ่มีความรู้ทางด้านกฎหมายแต่ความรู้ด้านภาษาอังกฤษควรได้รับการพัฒนา ตำรวจท่องเที่ยวพระนครศรีอยุธยาเป็นหน่วยงานโดยตรงที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับชาวต่างชาติเพื่อแก้ไขปัญหาหรือการอำนวยความสะดวกอันเนื่องมาจากปัจจัยด้านต่างๆ เช่น ด้านลักษณะสภาพของสถานที่ท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาเป็นศาสนสถานโบราณตั้งอยู่กลางแจ้งท่ามกลางสภาพอากาศที่ร้อนจึงส่งผลให้นักท่องเที่ยวจึงแต่งตัวเข้ากับสภาพอากาศ เช่น ใส่กระโปรงสั้น ใส่เสื้อเปิดไหล่ แต่ไม่ถูกต้องตามระเบียบการเข้าชมโบราณสถาน วัดเก่าแก่แต่ละแห่งตั้งอยู่ใกล้กันโดยเฉพาะในบริเวณเกาะเมืองและตัวเมืองอยุธยาไม่มีรถเมล์ประจำทางเหมือนในกรุงเทพจึงส่งผลให้นักท่องเที่ยวนิยมเดินด้วยเท้าหรือเช่าจักรยานแต่นักท่องเที่ยวไม่คุ้นเคยกับเส้นทางการเดินทาง โบราณสถานแต่ละแห่งไม่มีไกด์ประจำจึงทำให้นักท่องเที่ยวต้องสอบถามข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ส่วนปัญหาด้านอาชญากรรมมีน้อยมาก เหตุเพราะแหล่งท่องเที่ยวสถานบันเทิงในตัวเมืองอยุธยามีจำนวนไม่มาก เมื่อเทียบกับเมืองใหญ่ๆ เช่น ภูเก็ต หรือพัทยา ฉะนั้นปัญหาส่วนใหญ่ที่ตำรวจท่องเที่ยวพระนครศรีอยุธยาพบเป็นประจำจึงไม่ใช่ปัญหาทางด้านอาชญากรรม แต่เป็นปัญหาและการให้อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวซึ่งได้แก่ การให้คำแนะนำในเรื่องการแต่งกายให้เหมาะสมเมื่อเข้าชมวัด

ปัญหาเรื่องท่าของมีค่าตกหล่นและทรัพย์สินสูญหาย ปัญหาเรื่องการสอบถามข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยวและเส้นทางการเดินทาง โดยปัญหาเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นบ่อยมากในชีวิตประจำวันทุกวัน และเนื่องจากมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้นตำรวจท่องเที่ยวจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ให้บริการ ดูแลช่วยเหลือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพิ่มมากยิ่งขึ้น ตำรวจท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้อย่างเข้าใจชัดเจน

ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้ใหญ่ที่มีอาชีพ ส่วนใหญ่นิยมจัดการฝึกอบรมในห้องเรียนหรือห้องประชุมโดยมีครูผู้สอนใช้สื่อต่างๆ ทำการสอนให้กับผู้เรียนจำนวนมากพร้อมกันในเวลาเดียวกัน แต่ลักษณะการทำงานของตำรวจท่องเที่ยวเป็นงานบริการประชาชนนอกสถานตลอดทั้งวันไม่ใช่งานสำนักงานและมีการแลกเปลี่ยนเวรยาม จึงไม่สามารถจัดห้องเรียนและใช้สื่อการเรียนรู้ที่ใช้กันปกติในห้องเรียนปัจจุบันได้ เช่น โปรเจคเตอร์ คอมพิวเตอร์ เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายภาพกระดาน แผ่นโปรงใส สไลด์ รูปภาพ ตำราเรียน เป็นต้น รวมทั้งไม่สามารถใช้กิจกรรมการสอนซึ่งนิยมในปัจจุบัน เช่น การเล่นเกม ทบทวนบทสนทนา กิจกรรมจำลองสถานการณ์จริง การแสดงละคร การเล่นเกม ฯลฯ และด้วยบริบทเช่นนี้จึงส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่ต้องใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนที่มีความเฉพาะต่อผู้เรียน

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สื่อการเรียนรู้ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ เช่น คน สิ่งของ สิ่งแวดล้อม

เหตุการณ์จริง ฯลฯ ซึ่งสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหรือแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ASSURE model เป็นการวางแผนการใช้สื่อการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพอย่างหนึ่ง ในการวางแผน จำเป็นต้องนำสิ่งที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาอย่างละเอียดครบถ้วนโดยเฉพาะการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและการเลือกสื่อให้เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้และผู้เรียน หากเมื่อพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวร่วท่งที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่สามารถใช้สื่อการเรียนรู้ต่างๆ ในห้องเรียนได้จึงจำเป็นต้องใช้สื่อการเรียนรู้นอกห้องเรียนซึ่งไม่จำเป็นต้องเสียเงินในการซื้อหา ใช้เทคโนโลยีหรือใช้เวลาในการจัดเตรียมมากมายแต่อย่างใด แต่เป็นสื่อ ง่าย ๆ ใกล้เคียง เป็นที่คุ้นเคย มีอยู่ทั่วไป และเกิดขึ้น อย่างสม่ำเสมอ สื่อที่กล่าวนี้ก็คือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียนทำงานกับนักท่งเกี่ยวข้องด้วยนั่นเอง โดยสื่อเหล่านี้สามารถนำมาพัฒนาเป็น สื่อการเรียนรู้ประเภทสิ่งพิมพ์หรือคู่มือการเรียนรู้เพื่อ ใช้ประกอบการสอนกับสื่อที่เป็นเหตุการณ์ ชีวิตประจำวันได้ การใช้สื่อดังกล่าวย่อมส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติรวมทั้งผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้จาก สื่อดังกล่าวได้เองโดยตลอดเวลาซึ่งเป็นการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงดำเนินการแก้ปัญหา ด้วยการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงสำหรับตัวร่วท่งเกี่ยวข้อง ในเขตอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาเพื่อให้ ได้ข้อสรุปว่าได้ผลจริงหรือไม่

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา สื่อการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษใน สถานการณ์จริงสำหรับตัวร่วท่งเกี่ยวข้อง ในเขตอุทยาน ประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงสำหรับตัวร่วท่งเกี่ยวข้อง ในเขตอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อทดลองใช้สื่อการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงสำหรับตัวร่วท่งเกี่ยวข้อง ในเขตอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของสื่อ การเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง สำหรับตัวร่วท่งเกี่ยวข้องในเขตอุทยานประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา ระหว่างก่อนและหลังใช้สื่อ โดยมี การวัดและประเมินผลใน 4 ด้าน คือ การทักทายและ การเสนอความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การบอก ทิศทาง และสถานที่ท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา

วิธีการศึกษา

ในงานวิจัยนี้ใช้การออกแบบการวิจัยที่ ผสมผสานกันระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) และการวิจัยและการพัฒนา (research and development) โดยเป็นการออกแบบการศึกษา เฉพาะกรณีแบบเจาะลึกในประชากรกลุ่มเล็กซึ่งเป็น ตัวร่วท่งเกี่ยวข้องพระนครศรีอยุธยา (case study design) มี 4 ขั้นตอน (Figure 1) โดยขั้นตอนแรก ผู้วิจัยต้องการศึกษาความต้องการที่แท้จริง ความรู้สึก นึกคิดในการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมด้าน

บุคลิกภาพลักษณะและสภาพแวดล้อมในการทำงานของผู้เรียน ผู้วิจัยใช้วิธีการเข้าไปฝังตัวและคลุกคลีทำงานร่วมกับผู้เรียน ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยคำถามปลายเปิด และแบบสังเกตเพื่อให้ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง แล้วเข้าสู่ขั้นตอนที่สองคือการพัฒนาสื่อ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนแรก ร่วมกับการใช้ทฤษฎีและแนวความคิดต่างๆ มาสังเคราะห์สร้างเป็นนวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผู้เรียนในบริบทด้านสังคม กายภาพ และจิตใจ สื่อการเรียนรู้นี้คือคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ประกอบการสอนกับสื่อที่อยู่ในสถานการณ์จริงโดยมีเนื้อหาตามความต้องการของผู้เรียนและเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นบ่อยมากในชีวิตประจำวัน จึงเป็นข้อได้เปรียบในเรื่องการควบคุมความแปรปรวนของตัวแปรในการวิจัยได้ง่ายและยังเป็นตัวแปรอิสระที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงผลของสื่อว่าเมื่อนำมาทดลองในขั้นตอนที่ 3 กับประชากรซึ่งเป็น one-group pretest-posttest design แล้ว จะมีการเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังเรียนเป็นอย่างไรและสามารถตอบประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ในขั้นตอนที่สุดที่ 4 ซึ่งเป็นการประเมินผลได้หรือไม่ โดยกระบวนการขั้นตอนต่างๆ มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน นอกจากนี้การออกแบบในการเลือกใช้สื่อดังกล่าวยังมีจุดเด่นในด้านการประหยัดงบประมาณในการทำวิจัยและประหยัดเวลาของผู้เรียนเป็นอย่างมากเพียงแค่จัดทำคู่มือประกอบการเรียนอย่างง่ายๆ และใช้กิจกรรมในสถานการณ์จริงซึ่งมีอยู่ในชีวิตประจำวันอยู่แล้วจึงไม่ต้องเสียงบประมาณใดๆ เลย

ประชากร

ประชากรทั้งหมดจำนวน 19 คน ซึ่งเป็นตำรวจท่องเที่ยวเฉพาะสายตรวจ สถานีตำรวจท่องเที่ยวพระนครศรีอยุธยา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง ใช้สัมภาษณ์เชิงลึกอย่างไม่เป็นทางการ (in-depth interview) ประกอบด้วยคำถามทั่วไปและคำถามลึกในประเด็นความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยแบบสัมภาษณ์นี้ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสมของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยมีค่าประเมิน IOC เท่ากับ 1 ทุกรายการ

2. สื่อการเรียนรู้ เป็นคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจท่องเที่ยวในเขตอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาซึ่งใช้ประกอบการเรียนรู้โดยมีกิจกรรมการใช้สถานการณ์จริงในการสอน สื่อการเรียนรู้จึงเป็นสื่อที่ผสมผสานระหว่างสื่อประเภทวัสดุ สิ่งพิมพ์ (คู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ) และสื่อประเภทเทคนิคและวิธีการ (การสอนในสถานการณ์จริง) โดยคู่มือการเรียนรู้ประกอบด้วย จุดประสงค์ เนื้อหา (สำนวนพูดภาษาอังกฤษ) และกิจกรรม เป็น pocket book พิมพ์ 4 สี ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสมของเนื้อหา โดยทุกรายการมีค่าประเมิน IOC เท่ากับ 1

3. แบบสังเกต เป็นแบบสังเกตมีส่วนร่วมทางตรง (direct observation) โดยงานวิจัยนี้ใช้แบบสังเกต ดังนี้ 1) แบบบันทึกพฤติกรรม (anecdotal records) เพื่อบันทึกด้านบุคลิกภาพในการทำงานและลักษณะของผู้เรียนในขั้นตอนการศึกษาข้อมูล

พื้นฐาน และ 2) แบบมาตราประมาณค่า (rating scales) เพื่อบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านการเรียน ระหว่างการทดลองสื่อ โดยแบบสังเกตทั้ง 2 แบบนี้ ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสม ของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้โดยทุกรายการมีค่าประเมิณ IOC เท่ากับ 1 ทุกรายการ

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ วัดผลเนื้อหา 4 บทเรียน มีค่าความ ยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.27-0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.27-0.40 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับตามสูตร KR-20 ได้ค่า 0.79

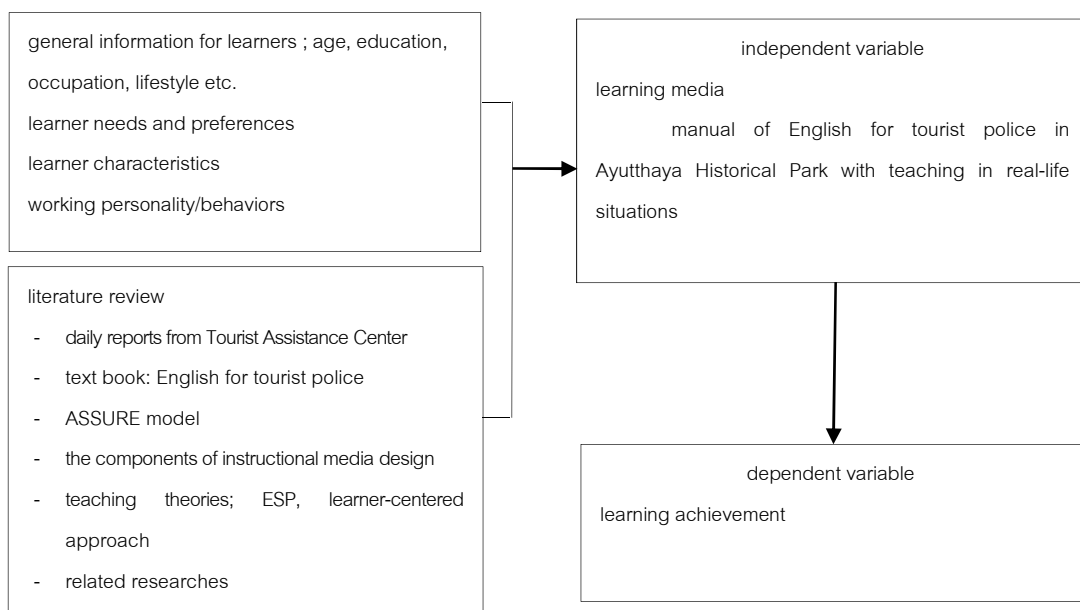

Figure 1 Conceptual framework.

การวิจัย มี 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา สื่อการเรียนรู้ ดังนี้

1. วิเคราะห์ผู้เรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์ใน ประเด็นปัญหาและความต้องการในการเรียน ภาษาอังกฤษ และใช้แบบสังเกตบันทึกพฤติกรรมของ ผู้เรียนโดยทำงานฝั่งตัว complete participant กับ ผู้เรียนก่อนการทดลองใช้สื่อ รวม 3 วัน ในเดือน พฤษภาคม 2561 หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มา

วิเคราะห์ใน 2 ลักษณะได้แก่ 1) ลักษณะทั่วไป เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภาวะครอบครัว อายุงาน เวลาเรียน เป็นต้น และ 2) ลักษณะเฉพาะ เช่น เนื้อหาการเรียน รูปแบบการเรียน เป็นต้น

2. รายงานของศูนย์แก้ไขปัญหาคารก่อ และช่วยเหลือนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นบันทึกแจ้งความ ประจำวันเพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นประจำวัน จากอดีตถึงปัจจุบัน

3. หนังสือภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจท่องเที่ยว แต่งโดย Sukagul, Siritawee, & Phutticharoenrat (1997) เพื่อให้ทราบถึงแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้แต่งหนังสือเล่มนี้รวมทั้งเนื้อหาทั้งหมดของงานตำรวจและคัดเฉพาะเนื้อหาที่ใช้จริง

4. ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษและแนวคิดการสร้างสื่อ ASSURE model (Heinich, Molenda, Russel, & Smaldino, 2002) โดยปรับปรุงร่วมกับองค์ประกอบของสื่อ (Othakanon, Karanyathikul, Klangphahol, Palacheewa, & Saleewong, 2017) ในขั้นตอนของการพัฒนาสื่อ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาสื่อการเรียนรู้

นำผลการวิเคราะห์ซึ่งเป็นการความต้องการในภาพรวมของผู้เรียนจากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เป็นเครื่องมือดังนี้

1. สื่อการเรียนรู้ ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้สร้างสื่อการเรียนรู้โดยมีรายละเอียดตามที่กล่าวไว้ในเครื่องมือวิจัย โดยการจัดทำสื่อนี้เริ่มต้นจากการตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการกำหนดความสามารถของผู้เรียนในเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ตามเนื้อหา เลือกรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสาธิตในสถานการณ์จริง และเลือกใช้สื่อโดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านเนื้อหาของสื่อ ลักษณะสื่อ และคุณภาพของสื่อ หลังจากนั้นตรวจเครื่องมือวิจัยโดยนำสื่อนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยตรวจความเหมาะสมของสื่อ ตั้งแต่จุดประสงค์ เนื้อหา เวลาเรียน รูปแบบการเรียนรู้ กิจกรรม ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือ IOC ใช้ค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แต่ถ้าน้อยกว่า 0.50 ต้องแก้ไขปรับปรุงหรือตัดออก หลังจากนั้น

ทดลอง (try out) กับกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างโดยเป็นตำรวจที่ปัจจุบันทำงานด้านอื่นๆ แต่เมื่อก่อนเคยทำงานเป็นตำรวจสายตรวจมาก่อนจึงมีความคุ้นเคยกับงานตำรวจสายตรวจมาอย่างดีและเจ้าหน้าที่ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ทำงานร่วมกับตำรวจท่องเที่ยว จำนวน 30 คน แล้วปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาและสภาพการทำงานจริง

2. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบเลือกตอบ กำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด หลังจากนั้นสร้างผังข้อสอบวัดผลด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ แล้วมาสร้างข้อสอบ ต่อมาตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบโดยการหาค่า IOC ตัดข้อที่มีค่าไม่ถึง 0.50 ออกและเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 แล้วไปทดลอง (try out) กับกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างมากจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับที่ทดลองสื่อการเรียนรู้ จึงมาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อโดยเลือกข้อที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ในระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 ขึ้นไป ตัดข้อที่ไม่ได้เกณฑ์ ท้ายสุดคัดเลือกไว้ 20 ข้อที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.27-0.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.27-0.40 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.79 ท้ายสุดได้ข้อสอบฉบับสมบูรณ์ซึ่งเป็น pre-test และ post-test ในฉบับเดียวกัน

3. แบบสังเกต ใช้แบบตรวจรายการ (checklist) กำหนดวัตถุประสงค์และพฤติกรรมที่ต้องการสังเกต ในด้านความสนใจ การมีส่วนร่วมและบรรยากาศโดยรวม โดยเครื่องมือนี้ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสมของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้สื่อการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ต้องการการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ดังนี้

1. นำ pre-test มาทดสอบในวันแรกของการใช้สื่อกับผู้เรียน 19 คน

2. ทดลองการใช้สื่อโดยผู้วิจัยออกไปกับผู้เรียนรอบละ 3-4 คน ผู้วิจัยสอน ฟังและประเมินผู้เรียนโดยการสังเกตในขณะปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงนอกสถานที่ตลอดทั้งวัน ตามจุดตรวจตำรวจท่องเที่ยว ซึ่งกระจายไปตามโบราณสถานในเขตอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ได้แก่ วัดมเหยงค์ ตลาดน้ำอโยธยา วัดใหญ่ชัยมงคล วัดพนัญเชิง และอื่นๆ จนครบกลุ่มประชากร 19 คน วันหนึ่งมี 2 รอบ คือ เข้ากับบ่าย ใช้เวลา 5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง (30 ชั่วโมง) ช่วงเวลา 08.00-16.30 นาฬิกา ระหว่างวันที่ 16-20 กรกฎาคม 2561 และสอนเพิ่มเติมพิเศษให้กับผู้สนใจ เฉลี่ยใช้เวลา 7-9 ชั่วโมงต่อคน ผู้เรียนทุกคน

สามารถอ่านและฝึกประโยคเพิ่มเติมได้เองจากคู่มือการเรียนรู้ในภายหลัง

วิธีการสอนแบบสาธิต พอสังเขปดังนี้

1. ครูผู้สอน (Figure 2) เดินทางออกไปกับผู้เรียนถึงจุดตรวจ ครูผู้สอนสาธิตหรือแสดงการพูดคุยตามเนื้อหาบทเรียนกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ (Figure 3) ผู้เรียนคอยดูการใช้ภาษา ทำสมุดมอบแผนที่ท่องเที่ยวและเอกสารแจกฟรี หลังจากนั้น ครูผู้สอนฝึกผู้เรียน

2. ผู้เรียนฝึกกับนักท่องเที่ยว แต่ครั้งนี้มีครูผู้สอนยืนดูห่างๆ เสร็จสิ้น ครูผู้สอนให้ข้อเสนอแนะ (Figure 4)

3. ผู้เรียนฝึกปฏิบัติซ้ำจนกว่าจะเกิดทักษะและความชำนาญ (Figure 5)

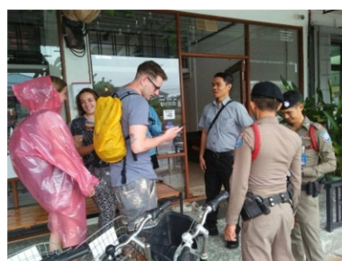

Figure 2 The teacher is travelling out with learners. Figure 3 The teacher is demonstrating to learners.

Figure 4 The learner is practicing with foreigners. Figure 5 The learner is practicing repeatedly for skills.

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. post-test โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกับ pre-test

2. ใช้แบบสังเกตในการประเมินระหว่างการทำทดลองการใช้สื่อ

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาโดยภาพรวมเรียงตามลำดับ
วัตถุประสงค์ 4 ข้อ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน มีดังนี้

1.1 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ พบว่าในด้าน
ลักษณะทั่วไป ผู้เรียนทั้งหมดเป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุ
ในช่วง 31-40 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรี
และส่วนใหญ่มีอายุงานทางราชการมากกว่า 16 ปี และ
ด้านลักษณะเฉพาะพบว่าทักษะที่ต้องการเรียนมาก
ที่สุดคือทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับความ
คิดเห็นของผู้เรียนส่วนใหญ่ต่อปัญหาและความต้อง
เรียนภาษาอังกฤษมีดังนี้

ด้านเวลาเรียน ไม่ต้องการเรียนนอกเวลางาน
16.00-18.00 หรือ เสาร์-อาทิตย์ เพราะเนื่องจากผู้เรียน
ทั้งหมดเป็นผู้ใหญ่มีภาระงานและการครอบครัวต้อง
เลี้ยงดู

ด้านเนื้อหาการเรียนที่ต้องการคือ 1) การ
ทักทายและเสนอความช่วยเหลือ 2) การให้คำแนะนำ
3) การบอกทิศทาง และ 4) สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด-
พระนครศรีอยุธยา โดยเนื้อหาเหล่านี้ได้มาจากปัญหา
หรือสิ่งที่นักท่องเที่ยวร้องขอให้ช่วยในชีวิตประจำวัน โดย
ผู้เรียนต้องการสำนวนพูดภาษาอังกฤษตามเนื้อหาดังกล่าว
ที่อยู่ในรูปของสื่อสิ่งพิมพ์ที่สามารถพกติดตัวและ
สามารถเอาไปใช้ในการจดโน้ตทั่วไปได้ จากการสัมภาษณ์-
เชิงลึกพบว่า ในความเป็นจริงได้มีหลักสูตรภาษา-
อังกฤษจากหน่วยงานราชการอื่นได้จัดก่อนหน้านี้
ผู้วิจัยจะเข้ามาทำงานไม่นานโดยเป็นโครงการยาวตลอด
ทั้งปี เรียนทุกวันจันทร์ในช่วงบ่าย แต่กลับค้นพบว่า
ตำรวจเกือบทั้งหมดเรียนเพียงไม่กี่สัปดาห์ในเดือน

แรกและต่อมาก็ไม่เรียนเกือบทั้งหมดเพราะเนื่องจาก
เนื้อหาการสอนไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

ด้านรูปแบบการเรียน ไม่ต้องการเรียนไวยากรณ์
ไม่ต้องการเรียนตามหนังสือเรียนในห้องเรียนเพราะ
เนื่องจากลักษณะการทำงานของตำรวจเป็นงานนอก
สถานที่ ทำงานเป็นเวรยาม และมีการแลกเปลี่ยนกัน
โดยตลอด และด้วยอายุที่มากจึงไม่ค่อยมีแรงจูงใจใน
การเรียน มีความคิดเห็นปานกลางในเรื่องการเรียน
สำนวนพูดภาษาอังกฤษและมีความคิดเห็นมากใน
การเรียนเน้นปฏิบัติ

1.2 ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมด้าน
บุคลิกภาพในการทำงานและลักษณะของผู้เรียน
พบว่าตำรวจทำงานด้วยความอดทนถึงแม้อยู่ใน
สภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าว ขยันทำงาน ไม่นั่งอยู่กับที่
เดินไปเดินมา ชอบพบปะให้บริการประชาชนทั้งวัน
นอกจากนี้ยังพบสิ่งที่อยู่เบื้องหลังการสังเกตเงียบๆ
(beyond silent observation) ว่างานของตำรวจต้อง
รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบถึงงานที่ตนทำด้วยรูปถ่าย
กับนักท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจึงสนใจเรียน
ภาษาอังกฤษอย่างเห็นได้ชัดในเวลางานเพราะ
ท้ายสุดได้รูปถ่ายกับนักท่องเที่ยวเพื่อใช้ในการ
รายงานต่อผู้บังคับบัญชาทางแอปพลิเคชันไลน์ด้วย
พฤติกรรมของผู้เรียนนี้แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดเมื่อ
ผู้เรียนมีเวลาว่างซึ่งน่าจะสะดวกเรียนแต่กลับไม่เรียน
ถึงแม้ว่าจะมีห้องเรียนที่ดี มีเครื่องอำนวยความสะดวก
สะดวกพร้อมก็ตาม

1.3 ข้อมูลจากแบบรายงานการให้ความ
ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศประจำวันในช่วง
กรกฎาคม 2559-2561 แสดงจำนวนสถิติทั้งหมด 43 ครั้ง

แบ่งเป็นในเรื่อง ถูกฉกทรัพย์ ชกชิงวิ่งราว ของหายถึง 22 ครั้ง รองลงมาเป็นเรื่องการลี้ภัยของหายถึง 20 ครั้ง และการปิ่นปายสิ่งโบราณสถาน 2 ครั้ง

1.4 ข้อมูลจากการทบทวนหนังสือภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจท่องเที่ยว (Sukagul, Siritawe, & Phutticharoenrat, 1997) พบว่าหนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับสายงานตำรวจท่องเที่ยว มีแนวคิดในการมุ่งเน้นการฝึกทักษะการพูดเพื่อใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม เช่น การทักทายและการเสนอความช่วยเหลือ การรับโทรศัพท์ การร้องทุกข์ การอธิบายรูปพรรณสัณฐาน การสอบถามคำในคดีต่างๆ เป็นต้น โดยในการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสามารถนำมาเพื่อใช้ประกอบในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ได้ แต่เนื่องจากในปัจจุบันไม่มีปัญหาอาชญากรรมหรือปัญหาร้ายแรง ผู้วิจัยจึงเลือกและปรับเนื้อหาบางบทเรียนให้สอดคล้องกับบริบทที่มีความเฉพาะในงานวิจัยเท่านั้น

อนึ่ง ผลจากแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต รายงานประจำวันและการทบทวนหนังสือ ซึ่งเป็นการตรวจสอบแบบสามเส้า (triangulation) พบว่ามีเนื้อหาการเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกันคือเนื้อหา 4 บทตามที่กล่าวมา

1.5 ข้อมูลจากทฤษฎีการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ESP องค์ประกอบของสื่อ และแนวคิดในการสร้างสื่อ ASSURE model พบว่าองค์ความรู้ดังกล่าวสามารถวางแผนและปรับปรุงการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มตำรวจท่องเที่ยวพระนครศรีอยุธยาได้

2. ผลการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ได้สื่อการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างสื่อประเภทสิ่งตีพิมพ์ที่เป็นคู่มือการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจท่องเที่ยวในเขตอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และสื่อที่ใช้เทคนิควิธีการในการสอนโดยใช้สถานการณ์จริง โดยคู่มือดังกล่าวเป็นหนังสือฉบับเล่มเล็กขนาดพกพา มีจำนวนพุดภาษาอังกฤษเป็นประโยคสั้นๆ ง่ายๆ ใช้ในชีวิตประจำวันบ่อยๆ และตอนท้ายของเล่มเผื่อกระดาษเปล่าไว้สำหรับจดโน้ตทั่วไปเพื่อผู้เรียนจะได้ติดตัวไว้ตลอดเวลาทำงาน คู่มือนี้ใช้เป็นเอกสารประกอบการสอน โดยการสอนส่วนใหญ่มุ่งเน้นกิจกรรมที่ใช้เหตุการณ์จริงในการสอนที่มีองค์ประกอบของสื่อ 3 ด้าน ดังนี้

1) เนื้อหาของสื่อ มี 4 บทเรียน 1) การทักทาย และการเสนอให้ความช่วยเหลือ 2) การให้คำแนะนำ 3) การบอกทิศทาง และ 4) สถานที่ท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

2) ลักษณะสื่อ ได้แก่ สื่อรอบๆ ตัวผู้เรียน ได้แก่ สื่อธรรมชาติ สื่อบุคคล สื่อที่มีอยู่ในเหตุการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เช่น ปัญหาของนักท่องเที่ยวแต่งตัวไม่เรียบร้อย นักท่องเที่ยวลืมนำบัตรประชาชนมาซึ่งอาจทำให้ของตกหล่นได้ เป็นต้น ลักษณะที่ตั้งของสื่อเหล่านี้มีอยู่กระจัดกระจายตลอดเวลาตามสถานที่ท่องเที่ยว

3) คุณภาพของสื่อ ได้แก่ สื่อมีความโดดเด่น สามารถดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้ดี เช่น การที่นักท่องเที่ยวกำลังจะปิ่นปายโบราณสถานทำให้ตำรวจกล่าวตักเตือนทันที หรือการที่นักท่องเที่ยวเข้ามาสอบถามเส้นทางเดินทางหรือข้อมูลการท่องเที่ยวทำให้ตำรวจใช้ภาษาทันที เป็นต้น

นอกจากนี้ ผลจากการ try out กับกลุ่มที่มีความคล้ายกับตัวอย่างพบว่าเนื้อหาและกิจกรรมมีมากเกินไปจึงปรับปรุงแก้ไขให้มีเนื้อหาสั้นกระชับ ลดกิจกรรมลงใช้เฉพาะเท่าที่ใช้จริง และมีการจัดเนื้อหาเรียงตามลำดับใหม่จากง่ายไปยากและสอดคล้องในการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างเป็นธรรมชาติ เช่น เริ่มต้นทักทายแล้วแนะนำตัวเอง ให้ข้อมูลแจ้งข้อควรปฏิบัติ แล้วให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวก่อนปิดท้ายคำอำลา เป็นต้น

3. ผลการทดลองใช้สื่อการเรียนรู้จากการสังเกตพบว่าผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนอย่างเห็นได้ชัด โดยผู้เรียนมีข้อคำถามและจดคำอธิบายถึงแม้จะอยู่ในระหว่างการเดินทางซึ่งเป็นเวลาไม่สะดวก และสังเกตได้จากการที่ผู้เรียนรวมตัวกันเมื่อผู้วิจัยเริ่มสาธิต

การใช้ภาษากับนักท่องเที่ยวในแต่ละบทเรียน บรรยายภาค โดยร่วมพบว่าผู้เรียนมีความตื่นตัวในการเรียนตลอดเวลา (Figure 6) และสามารถฝึกฝนได้เองจนมีความชำนาญ ยิ่งไปกว่านั้นผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้กับสื่อต่างๆ ได้เอง โดยลำพังโดยไม่ต้องมีครูคอยช่วย โดยผลจากการฝึกในสถานการณ์จริงนี้ส่งผลต่อการจดจำสำนวนภาษาอังกฤษต่างๆ ได้อย่างแม่นยำและส่งผลต่อคะแนน post-test ในเวลาต่อมา แต่อย่างไรก็ดี ผู้เรียนส่วนใหญ่กลับไม่สะดวกหากมีการให้ความรู้เพิ่มเติมในเวลาพักหรือเวลาว่างทั้งๆ ที่เป็นเวลาน่าจะสะดวก

4. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลักสูตรของการเรียนรู้ ผู้เรียนมีคะแนนสูงกว่าหลังเรียน ดัง (Table 1)

Table 1 The comparison of achievement test before and after the development of learning media for English conversations in real-life situations for Ayutthaya Tourist Police.

test	full scores	before using the learning media		after using the learning media		growth scores
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
achievement test	20	14.84	2.41	18.53	0.84	67.16

จาก (Table 1) แสดงถึงผลคะแนนโดยภาพรวมพบว่าผู้เรียนค่าเฉลี่ยหลังการใช้สื่อ 18.53 สูงกว่าก่อนเรียน 14.84 ด้านคะแนนพัฒนาการโดยใช้วิธีการวัดคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ (relative gain scores) พบว่ามีค่าเท่ากับ 67.16 แสดงว่าผลการใช้สื่อการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้นและอยู่ในเกณฑ์พัฒนาการระดับสูง

อภิปรายผล

1. ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ในประเด็นที่สำคัญ มีดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหาในการเรียนพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนในเนื้อหา 4 บทเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นโบราณสถานซึ่งต่างจากสถานบันเทิงยามค่ำคืนในเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพฯ พัทยา หรือภูเก็ต ประกอบกับพื้นที่ในตัวเมืองอยุธยา มีพื้นที่ไม่กว้างมากนัก ตำรวจจึงสามารถควบคุมการก่ออาชญากรรมได้อย่างรวดเร็ว และไม่พบปัญหาในปัจจุบันจึงส่งผลงานของตำรวจในการบริการตามเนื้อหา 4 บท ซึ่งเป็นสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวันทุกวันเลยทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัย Ruankam, & Chuenchaichon

(2016) ที่กล่าวว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้เรียน คือความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา

ข้อค้นพบที่น่าสนใจที่สุดในด้านเนื้อหา พบว่า ผู้เรียนเกือบทั้งหมดไม่ต้องการเรียนในหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการสนับสนุนของหน่วยงานราชการของจังหวัดในการจัดสรรงบประมาณ ในการพัฒนาบุคลากรของทางราชการซึ่งมีมาก่อน งานวิจัยนี้ ถึงแม้ว่าจะเรียนฟรีในห้องเรียนที่มีเครื่องปรับอากาศและเรียนกับเจ้าของภาษาด้วยเหตุผลที่ครูผู้สอนใช้หนังสือเรียนที่มีเนื้อหากว้างเกินไปและไม่ตรงต่อการใช้งานที่มีเนื้อหาเฉพาะทางในขณะที่มีภาระงานและอื่นๆ ที่ต้องออกไปทำงานจึงทำให้ไม่สามารถเรียนรู้เรื่องได้ต่อเนื่อง โดยโครงการดังกล่าวเป็นโครงการฝึกอบรมต่อเนื่องตลอดทั้งปีและสอนให้กับหน่วยงานราชการไม่เพียงแค่สายงานตำรวจเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงสายงานทางด้านสาธารณสุข เช่น โรงพยาบาลและสำนักงานสาธารณสุขด้วย โดยข้อค้นพบนี้มีความขัดแย้งอย่างเห็นได้ชัดถึงข้อค้นพบจากงานวิจัยของ Silpe (2016) ที่ได้สรุปว่าปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนภาษาอังกฤษในการทำงานนั้นคือการขาดการสนับสนุนจากองค์กร

1.2 ด้านเวลาเรียน ค้นพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ต้องการเรียนหลังเวลาทำงานหรือวันเสาร์ อาทิตย์ อันเนื่องมาจากการทำงานของตำรวจท่องเที่ยว พระนครศรีอยุธยาเป็นงานประจำจุดตรวจสถานที่ท่องเที่ยวตามแหล่งโบราณสถานซึ่งเป็นงานนอกตัวอาคาร ผู้เรียนต้องขับรถจากที่หนึ่งไปที่หนึ่ง รวมทั้งการเดินทางด้วยเท้าซึ่งโดยรวมถือเป็นงานที่ต้องใช้

แรงงานกายซึ่งอาจทำให้เหน็ดเหนื่อยจึงต้องการเวลาพักผ่อนหลังเวลาทำงานรวมทั้งภาระครอบครัวที่ต้องกลับไปเลี้ยงดู ซึ่งขัดแย้งอย่างเห็นได้ชัดกับข้อค้นพบในงานวิจัยของ Meemark (2002) ในวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยว โดยกล่าวว่าตำรวจท่องเที่ยวต้องการการจัดการฝึกอบรมหลังเวลางาน

1.3 ด้านรูปแบบการเรียน ค้นพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ต้องการเรียนในรูปแบบที่เรียนตามหนังสือและมีกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียนแต่ต้องการเรียนเน้นปฏิบัติและมีหนังสือเล่มเล็กบรรจุสำนวนพูดที่ใช้จริงๆ เท่านั้น อันเนื่องมาจากพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นงานบริการประชาชนนอกสถานที่ทั้งวัน ทั้งนี้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าการจัดการเรียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จัดในห้องเรียน เช่น การจำลองสถานการณ์จริง การเล่นเกม ทบทวนบทสนทนา การร้องเพลง เล่นเกม ดูภาพยนตร์ต่างประเทศ ฟัง audio CD ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้เป็นที่นิยมมาอย่างช้านานจนถึงปัจจุบันแต่ในงานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งทำงานนอกสถานที่โดยสื่อดังกล่าวนี้คือสื่อการเรียนรู้ที่อยู่ในเหตุการณ์จริงซึ่งรวมสื่อประเภทบุคคลและธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมทั่วไป ฯลฯ เช่น แผนที่ สถานที่ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นต้น ซึ่งข้อค้นพบนี้เป็นข้อค้นพบที่นอกเหนือไปจากงานวิจัยของ Phengkona, Na Thongkaew, Raksapol, Jittapraphan, & Pophawee (2017) กล่าวถึงรูปแบบที่ส่งผลต่อการเรียนและอาชีพคือการแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละครหรือการสนทนาต่างๆ

2. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ค้นพบว่าสื่อที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตรงความต้องการของผู้เรียน อันเนื่อง

มาจากการวิเคราะห์ผู้เรียนในด้านต่างๆ จากแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต พร้อมเอกสารและแนวคิดต่างๆ จนได้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นคู่มือการเรียนรู้ประกอบการสอนที่ใช้กิจกรรมการสอนในสถานการณ์จริงทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากความเป็นจริงด้วยตัวเอง โดยสื่อนี้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับ Doungphummes, & Chandransu (2016) ได้กล่าวถึงนวัตกรรมที่มีความสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ (contextualized materials) เพราะสามารถเชื่อมโยงการเรียนกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ง่าย และมุ่งเน้นการสร้าง learner's engagement และก็ยังสอดคล้องกับ Suapumee, Naksrisang, & Singhasem (2017) ที่ได้กล่าวถึงการบรรยายในภาคทฤษฎีนั้น นักเรียนอาจจะไม่ได้รับการพัฒนาทักษะที่สามารถเอาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง เพราะในความเป็นจริง นักศึกษามีรูปแบบการเรียนไม่เหมือนกัน การสอนจึงต้องคำนึงความสอดคล้องกับนักศึกษาให้มากที่สุด และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Graves (2000) ที่กล่าวถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนนั้นเกี่ยวข้องกับการเลือกวัสดุที่เป็นจริงรวมทั้งกิจกรรมการเรียนเข้าด้วยกันโดยมีการเรียนการสอนที่มีบริบทเฉพาะทางต่อผู้เรียน

3. ผลการทดลองใช้สื่อการเรียนรู้ ค้นพบว่าผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม บรรยายภาคการเรียนเต็มไปด้วยความสนุกและเป็นกันเอง เริ่มแรกครูสาธิต ต่อมาผู้เรียนฝึกฝนจนชำนาญและท้ายสุดผู้เรียนสามารถเรียนรู้ วิเคราะห์ แก้ปัญหาจากสื่อรอบตัวที่มีอยู่ในสถานการณ์จริงได้ตลอดเวลา เช่น ผู้เรียนทักทายและ

เสนอให้ความช่วยเหลือ เรียนรู้ถึงปัญหาของนักท่องเที่ยวในการเดินทางและแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวได้เองโดยไม่ต้องมีครูผู้สอนคอยเดินตาม อันเนื่องมาจากการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่คำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จึงทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณครูผู้สอนเป็นคนคอยช่วยเหลือเท่านั้น และเป็นสมาชิกคนหนึ่งในที่ทีมงานเดียวกัน เกิดความสนิทสนมกลมเกลียว ผู้เรียนจึงสนใจเรียนรู้โดยไม่ฝืนความรู้สึกและไม่กังวลหรือเกิดความอายแต่อย่างใด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Phengkona, Na Thongkaew, Raksapol, Jittapraphan, & Pophawee (2017) กล่าวถึงการออกแบบการเรียนให้มีสภาพแวดล้อมเหมาะสม มีความไว้วางใจและให้เกียรติผู้เรียน มีการลดช่องว่างระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน อันเป็นการสร้างความกลมกลืนในการเรียนจนผู้เรียนลดความประหม่าและการไม่แสดงออก และสอดคล้องกับ Doungphummes, & Chandransu (2016) กล่าวถึงแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษว่าการจัดการเรียนการสอนควรเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนเป็น autonomous learner ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ มีส่วนร่วมไปกับผู้สอนและยังเป็นเพื่อนช่วยสอนด้วย การสอนเน้นที่ผู้เรียน ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) หรือผู้ชี้แนะ (coach)

Figure 6 A police officer is self-learning with the media self without a teacher.

4. ผลสัมฤทธิ์สื่อการเรียนรู้ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เพราะมีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพดี สามารถใช้งานได้ในทางปฏิบัติได้จริง โดยสื่อดังกล่าวได้ผ่านขบวนการอย่างเป็นระบบ ASSURE model ตั้งแต่การวิเคราะห์ให้ผู้เรียนในขั้นตอนแรกไปจนถึงการประเมินผลและปรับปรุงในขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งขั้นตอนต่างๆ ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์โดยเฉพาะ Robinson (1991) ซึ่งกล่าวถึงการวิเคราะห์ให้ในขั้นตอนการศึกษาความต้องการของผู้เรียน การวิเคราะห์ภาษา การออกแบบหลักสูตร เพื่อให้ได้เนื้อหา กิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนรวมทั้งการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับงานและสภาพบริบทในชีวิตประจำวัน และสอดคล้องกับ Chanyoo, Watthanaboon, & Kittisunthonphisarn (2015) ที่ได้ศึกษาเรื่องผลการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจทำกิจกรรม มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สามารถโต้ตอบได้อย่างเป็นธรรมชาติ อันเนื่องมาจากการฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์ที่สร้างมาจากเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและใช้การสอนในลักษณะที่เน้นประสบการณ์ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวันทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเอง เกิดประสบการณ์เป็นรูปธรรม เกิดการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ

สรุป

จากผลการวิจัยข้างต้น การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงสำหรับตำรวจท่องเที่ยวในเขตอุทยานประวัติศาสตร์

พระนครศรีอยุธยา มีลำดับขั้นตอนต่างๆ โดยเริ่มต้นจากศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบในประเด็นที่สำคัญว่า ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรวมในห้องเรียนเพราะเป็นงานนอกสถานที่ ผู้เรียนไม่ต้องการเรียนหลังเลิกงาน เพราะมีภาระและต้องการเรียนเน้นปฏิบัติและมีคู่มือการเรียนประกอบเท่านั้น เนื้อหาที่ต้องการเรียน ได้แก่ 4 บท ได้แก่ การทักทายและการเสนอให้ความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำ การบอกทิศทาง และข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเหล่านี้มาพัฒนาเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการระหว่างสื่อวัสดุสิ่งพิมพ์และสื่อที่ใช้เทคนิควิธีการในการสอนโดยเป็นคู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเนื้อหา 4 บท ด้วยสำนวนภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันและกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ใช้สื่อการสอนประเภทสื่อธรรมชาติ เหตุการณ์จริงของจริง ซึ่งมีอยู่รอบตัวผู้เรียนโดยสื่อเหล่านี้มีคุณภาพน่าสนใจสามารถดึงดูดความสนใจได้ดีและผู้เรียนยังสามารถปฏิบัติทำงานได้จริงในชีวิตประจำวันได้ด้วย และเมื่อได้มีการทดลองใช้สื่อพบว่าผู้เรียนให้ความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนมาก ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมการเรียนรู้ด้วยความตั้งใจ บรรยายภาคการเรียนเต็มไปด้วยความเป็นกันเองและสนุกสนาน ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้ที่มีอยู่ในสถานการณ์จริงรอบๆ ตัวเองได้ตลอดเวลาทั้งวันโดยไม่ต้องมีครูผู้สอนหรือเพื่อนผู้เรียนยืนอยู่ข้างๆ และส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงและมีคะแนนพัฒนาการที่ 67.16 แสดงว่าการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ตามที่ได้ออกมาสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรให้ความสำคัญในประเด็นการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนให้ละเอียดทุกครั้งก่อนการฝึกอบรม โดยเฉพาะผู้ใหญ่วัยทำงานซึ่งมีอาชีพและบริบทเฉพาะด้าน เนื่องจากการฝึกอบรมแต่ละครั้งเกี่ยวข้องกับเรื่องของการใช้งบประมาณ หากระยะเวลาการอบรมยาวนานก็จะส่งผลการใช้งบประมาณสูงตามไปด้วย และให้ถือเอาข้อค้นพบด้านข้อมูลพื้นฐานในงานวิจัยนี้เป็นกรณีศึกษา

ตัวอย่างการนำไปใช้ เช่น หน่วยงานฝ่ายทรัพยากรบุคคลควรประสานงานกับครูผู้สอนภาษาเข้าไปทำงานกับผู้เรียนในงานจริงประมาณ 2-3 สัปดาห์หรือมากกว่านั้น เพื่อวิเคราะห์ให้ผู้เรียนในด้านต่างๆ เช่น สภาพและลักษณะการทำงาน บุคลิกภาพ ปัญหาและความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง เป็นต้น หลังจากนั้นครูผู้สอนและผู้เรียนตกลงร่วมกันในเรื่อง จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม เวลาเรียน ฯลฯ โดยเป็นขบวนการก่อนที่จะมีการจัดการเรียนการสอนเกิดขึ้นในภายหลัง

2. ถึงแม้ว่างานวิจัยนี้ใช้กิจกรรมการสอนที่เป็นสถานการณ์จริงรวมทั้งสื่อที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามบริบทเฉพาะตำรวจท่องเที่ยวพระนครศรีอยุธยา แต่แนวทางดังกล่าวนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือขยายผลกับอาชีพอื่นๆ ในภาครัฐและภาคเอกชนทั่วไปได้ไม่เพียงแค่ว่าเฉพาะสายงานตำรวจเท่านั้น เช่น การสอนภาษาอังกฤษให้กับเจ้าหน้าที่ ณ จุดบริการลูกค้าต่างๆ ตามโรงแรม ตัวแทนการท่องเที่ยว ศูนย์หรือหน่วยงานทางราชการ ฯลฯ นอกจากนี้ยังประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษให้กับช่างเทคนิคหรือวิศวกรในห้องควบคุมเครื่องจักรหรือสายการผลิตรวมทั้งทั่ว

ไถด์นาเที่ยวในแหล่งสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งเป็นการสอนในสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่เป็นเหตุการณ์จริงทั้งหมด

3. หากการนำไปใช้เป็นการจัดการเรียนการสอนในที่สาธารณะซึ่งมีผู้มาใช้บริการอยู่เสมอ เช่น จุดบริการชาวต่างชาติหรือนักท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ผู้สอนควรสร้างความสัมพันธ์ภาพแบบมิตรสหายเสมือนเป็นทีมงานเดียวกันกับผู้เรียนโดยไม่เป็นที่สังเกตว่าเป็นการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสะดวก สนุกกับการเรียนและทำให้ผู้มาติดต่อได้เข้ามาใช้บริการตามปกติ

4. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะด้านการพูด เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างมากในสายงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนโดยเฉพาะชาวต่างชาติที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน การใช้ภาษาในการสื่อสารควรคำนึงถึงจิตวิทยาบริการที่ควรสอนรวมไปกับเนื้อหาการสอนด้วย เช่น การใช้วัจนภาษาหรือการสื่อสารที่ไม่ได้ใช้ถ้อยคำแต่ใช้ภาษาท่าทาง เช่น น้ำเสียง สายตา ฯลฯ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษากการทำวิจัยเพิ่มเติมสำหรับตำรวจในสายงานอื่นๆ เช่น ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง รวมทั้งสายงานอาชีพอื่นๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เพื่อจะได้ศึกษาลงานวิจัยกับกลุ่มเป้าหมายที่มีบริบทแตกต่างกัน และเกิดความหลากหลาย ทั้งนี้ผู้วิจัยควรมีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อีกในหลากหลายรูปแบบหลากหลายประเภทเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน เช่น การสอนภาษาผ่านแอปพลิเคชันเฉพาะกลุ่มอาชีพพร้อมกับการสอนที่ใช้สื่อการเรียนการ

สอนในห้องเรียน เช่น รูปภาพ เครื่องบันทึกเสียง ภาพยนตร์ กิจกรรมต่างๆ และสื่อการเรียนรู้ในห้องเรียน เช่น เหตุการณ์จริงและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรตามเพิ่มเติมในการประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษในด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน และความพึงพอใจนอกเหนือไปจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ควรเพิ่มเวลาการฝึกอบรมจาก 7-9 ชั่วโมง เป็น 20 ชั่วโมง อย่างน้อยต่อกลุ่มต่อบุคคล

4. ควรมีการติดตามผล (follow up) หลังการใช้สื่อเป็นระยะเพื่อให้ได้ข้อมูลในเรื่องความแตกต่างด้านระยะเวลาและความสามารถในการใช้ภาษา

เอกสารอ้างอิง

- Chanyoo, H., Watthanaboon, S., & Kittisunthonphisarn, N. (2015). Effects of the experiential learning model through the local-based training package to enhance English speaking abilities for young tourist guides. *Social Sciences Research and Academic Journal Nakhon Sawan Rajabhat University*, 11(Suppl.), 80-92. (in Thai)
- Doungphummes, N., & Chandransu, N. (2016). Approaches to enhance English communicative competence of Thai people: A synthetic account of targeted research series in English learning promotion. *Journal of Language and Culture*, 35(2), 77-96. (in Thai)
- Eiamtush, C. (2014). *The readiness for the Asean community of police general staff division, narcotics suppression bureau* (Master's thesis). Khon Kaen University, Khon Kaen. (in Thai)
- Graves, K. (2000). *Designing language course: a guide for teachers*. Boston, MA: Heinle & Heinle.
- Heinich, R., Molenda, M., Russel, J. D., & Smaldino, S. E. (2001). *Instructional media and technologies for learning* (7th ed.). New Jersey: Merrill Prentice hall.
- Meemark, M. (2002). *An analysis of needs and problems of English for tourist police*. Retrieved 10 July 2017, from http://www.tnrr.in.th/2558/?page=result_search&record_id=309279 (in Thai)
- National Statistical Office. (2017). *Total of foreign tourists traveling to Thailand 2002-2015*. Retrieved 28 Jun 2017, from <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries23.html> (in Thai)
- National Statistical Office Ayutthaya. (2019). *Total of foreign tourists traveling to Ayutthaya 2017-2018*. Retrieved 24 July 2018, from http://ayuttaya.nso.go.th/index.php?option=com_content&view=category&id=120&Itemid=507 (in Thai)
- Othakanon, L., Karanyathikul, A., Klangphahol, K., Palacheewa, P., & Saleewong, D. (2017). The components of instructional media design for the pre-service teachers. *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkorn Rajabhat University*, 11(Suppl.), 94-104. (in Thai)
- Phengkona, J., Na Thongkaew, B., Raksapol, A., Jittapraphan, B., & Pophawee, T. (2017). Curriculum development in English communication course for community-based tourism. *Journal of Research for regional development*, 9(1), 38-51. (in Thai)
- Ruankam, T., & Chuenchaichon, Y. (2016). A survey of perceptions of English for specific purpose at Bungphra Commercial Collage Phitsanulok. *Lampang Rajabhat University Journal*, 5(2), 77-94. (in Thai)

Robinson, P. (1991). *ESP today: a practitioner's guide*.

Hemel Hempstead, UK: Prentice Hall International.

Silpe, T. (2016). The English speaking development for civil engineers: A case study in a private construction company. In *The 3rd National Research Conference & Research Presentation* (p. 245).

Nakhonratchasima: Nakhonratchasima college.
(in Thai)

Suapumee, N., Naksrisang, W., & Singhasem, P. (2017).

Management of experiential learning in nursing education. *Nursing Journal of The Ministry of Public Health*, 27(1), 12-21. (in Thai)

Sukagul, P., Siritawee, P., & Phutticharoenrat, S. (1997).

English for tourist police (4th ed.). Bangkok: Thammasat Printing House. (in Thai)